

SEBRANICKÉ NOVINY

NOVINY OBCE SEBRANICE

*květen 2010 * 12. ročník * číslo 5

INFORMACE RADNICE

Pozvánka

Srdečně zveme občany na veřejné zasedání ZO, které se koná **ve středu 19. května 2010 v 19 hodin** v zasedací místnosti

Obecního úřadu v Sebranicích.

- Program: 1) Nájemní smlouvy na nové byty v čp. 251 a 253
2) Schválení závěrečného účtu obce Sebranice za rok 2010
3) Rozpočtové opatření č. 2/2010
4) Schválení stanov AZASS Polička
5) Volby do parlamentu ČR
6) Delegování přísedícího do okresního soudu Svitavy
7) Dětský den mikroregionu Desinka v Horním Újezdě
8) Nájemní smlouva pro kadeřnictví v č. 30 (KD)

František Kalvoda, starosta obce

Očkování psů

V sobotu **15. května** provede v naší obci MVDr. Horáček očkování psů.

Časový harmonogram:

Sebranice, u OÚ	8. 30 - 9. 00 hod.
Pohora, u kapličky	9. 00 - 9. 30 hod.
Pohora, na váze ZD	9. 30 - 9. 45 hod.
Kaliště, u pomníku	9. 45 - 10. 15 hod.

Nepřehlédněte

Milí spoluobčané, v dubnu došlo k úpravě internetových stránek naší obce. Webové stránky Sebranic změnily grafickou úpravu hlavních stránek. Jestli k lepšímu, můžete posoudit sami na www.sebranice.cz. Na Vaše názory jsme zvědaví.

Nabízíme také bezplatné zasilání aktuálních informací ze života obce na Vaši emailovou adresu nebo formou SMS na Vaše telefonní číslo. Stačí se jen zaregistrovat na našich webových stránkách a budete o všech akcích, důležitých změnách a událostech včas a přesně informováni.

Obecní úřad Sebranice

Volby do Parlamentu ČR

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky se uskuteční v **pátek 28. května od 14. 00 do 22. 00 hod. a v sobotu 29. května 2010 od 8. 00 hod. do 14. 00 hod.** V Sebranicích je volební okresek č. 1 umístěn v zasedací místnosti OÚ.

Žádáme občany, kteří chtějí volit, ale ze zdravotních důvodů se nemohou dostavit do volební místnosti, aby se nahlásili na obecním úřadě **do pátku 28. května**. Volební komise je navštíví s přenosnou volební schránkou.

Právo volit má státní občan České republiky, který alespoň ve druhý den voleb dosáhl věku nejméně 18 let. Každý volič hlasuje osobně, zastoupení není přípustné. Volič po příchodu do volební místnosti prokáže svoji totožnost a státní občanství České republiky **platným občanským průkazem nebo cestovním pasem.**

Voličské průkazy budou vydávány pouze na základě písemné žádosti podané obecnímu úřadu v místě trvalého bydliště voliče. Písemnou žádost lze podávat do 21. května a musí být opatřena ověřeným podpisem voliče (je-li žádost podávána poštou, popř. doručována jinou osobou). V případě osobního doručení žádosti přímo voličem postačí, pokud pracovník úřadu ověří totožnost voliče pomocí platného občanského průkazu nebo cestovního dokladu a učiní o tom záznam. Voličský průkaz bude vydán voliči osobně nebo osobě, která se prokáže plnou mocí s ověřeným podpisem voliče, anebo bude voliči zaslán. Hlasovací lístky budou voliči dodány přímo ve volební místnosti.

Bližší informace získáte na našem telefonním čísle **461 745 133**.

Pravidelný svoz odpadů

Květen, červen 2010

Popelnice: 14. 5., 28. 5., 11. 6., 25. 6.

Plasty: 3. 5., 31. 5., 28. 6.

Poruchy kabelové televize

GT SERVIS Litomyšl 603 491 450
gt.servis@lit.cz

Společenská kronika

Všem jubilantům, kteří v **květnu** oslaví své narozeniny, srdečně blahopřejeme.

Anna Nechvilová	83 let
Marie Říhová	75 let
Antonín Rezek	75 let
Miloslava Lněničková	70 let
Lidmila Kopecká	65 let
Marie Kalvodová	60 let
Josef Květenský	60 let
Miluše Klusoňová	55 let

*„Tím nejvznesenějším,
co může člověk udělat,
je dát přednost druhým
před sebou samým.“*

William Blake

Na konci března se narodila **Adéla Kysilková**.
Rodičům srdečně blahopřejeme!

*„Hledejte potěšení v dětech,
dopřejte dětem, aby se mohly potěšit s
Vámi, a bez odkladu užívejte každou
radost.“*

Seneca

V dubnu jsme se rozloučili s těmito našimi občany - s panem **Janem Kopeckým**, panem **Josefem Stehlikem** a panem **Janem Kopeckým**.

*„Odcházím, abych v
dětech svých byl
mezi Vámi...“*

Poděkování

Děkujeme tímto všem přátelům a známým za účast a projevy soustrastí při posledním rozloučení s Josefem Stehlikem.

Manželka a děti s rodinami

Pokračování z minulého čísla - rok 1918

V březnu byla zase vojenská rekvisice na brambory s komisařem Bubeníčkem z berního úřadu z Litomyšle. Vojákům bylo slíbeno za každý nalezený metrák brambor 5 korun, ti slídili po staveních jako chrti. V čísle 22 našli dva trochy brambor pod postelí v pytlích schovaných, které byly zakryty ještě uhlím, a také v čísle 13 našli ve chlévě pod řepou brambor troch. Vojáci - jeden z Rohozné u Poličky a jeden z Parníku u České Třebové - byli nejhorší a to od Třebové chodili tovární dělníci v houfech po zdejších okolí „nakupovat“ (žebrot).

Ohlásil pan farář z kazatelny o pořízení vězňích hodin a vyzýval kolatormiky, aby přispěli dary. Obnos 2 200 korun se brzy sehnal a hodiny byly dány na věž.

V dubnu 1918 se počali vracet vojáci z ruského zajetí. Z naší obce se vrátil Josef Štěpánek, kovář z čp. 83, Josef Štika, zedník, Jan Tmej z čp. 2 a František Kopecký z čp. 69.

Dne 13. dubna byl v Praze slavný sjezd československých a jihoslovanských předáků, kteří složili přísahu za „Slovanská práva Čechů, Slovinců, Chorvatů a Srbů“. Němci a Maďaři zuřili.

Byla v novinách zpráva, co stojí válka - 1 hodina 2,5 milionu korun - úžasné číslo, co stojí to nelidské vraždění a mrzačení lidí.

V dubnu byla zase rekvisice brambor, ale bez vojáků. Bylo sáhnuto na ty, které měli lidé na obživu, a každé osobě se strhnulo ještě 15 korun. Venkove, dej poslední brambor a mlč! Potom měly obce přiděly brambor k osázení. Tak se mělo z Pohory jet pro brambory na Chotěnov, do Morašic a Osika, ze Stříteže do Sloupnice atd. Taková moudrá nařízení se vydávala.

V květnu při uzavírání míru s Ukrajinou balamutili lid, že z Ukrajiny zašlou obilí a co budeme potřebovat, ale docházelo toho velmi málo a ještě si to z větší části nechal náš „upřímný přítel Němec“. Ve městech byla velká nouze, vojsko bylo prabídně živeno, lidé se bouřili. Do žní bylo ještě daleko, proto se chopili barbarského prostředku, a sice že musí každý obilí, které měl dle osob právo semlet, od 15. června do 15. srpna odvézt eráru. Mají-li se venkované ty dva měsíce postit nebo brát mouku na lístky, neřekli.

Dne 4. června přišel zase komisař J. Malát se dvěma vojáky. Obesláni byli všichni občané a komisař na ně vznesl prosbu, aby každý z toho trochu brambor nějaké to kilo daroval na zmírnění bídy. Kdo mohl, dal. K čemu měl ty dva vojáky, nevím, byli beze zbraně, snad aby se vyživilí - stálo to obec mnoho peněz.

V ten čas bylo všude mnoho vojáků na dovolené, ale někteří utekli domů a po několika dnech se vrátili k posádce. Nikdo je nehledal, a když řekli, že si byli doma pro chleba, nestalo se jim nic, jen když z toho mohli druhým něco dát. Bylo jich několik v naší obci doma, jak se říkalo „načerno“.

Přišel pro ně četník, že musí zpět rukovat, oni narukovali a někde ze Svitav zase utíkali zpátky. Některému to prošlo až do převratu.

Všecky rekvisice i poslední sebrání obilí stále nestačily a hledáním už toho mnoho nezískali, proto se úřady rozhodly vyloukat z lidí ještě takto: přijel komisař Bubeníček, nechal svolat lidi, vykládal jim o té bídě a vybízel je, jestli ještě mají obilí, ať semelou. Čím si dají více semlet tím lépe, ale čtvrtý díl z toho musí odevzdat eráru. Každému byl hned napsán mlecí výkaz a v něm, kolik má odvézt. Tímto způsobem se již mnoho nezískalo, neboť se sešlo málo občanů a výkazů se napsalo jen několik. Teď přede žněmi se již dělilo o sedlákovu kůži.

Od 1. června do 17. července byla vyhlášena VIII. válečná půjčka a na tu se na venkově nespěchalo. V červnu byly zase soupisy všech osetých a neosetých pozemků. V červnu si také kuřáci podávali žádost o přiděl tabáku, protože nejen kuřivo, ale i sůl, cukr, látky atd. byly na lístky.

Přede žněmi byla velká bída o chleba mezi vojskem. Z Vysokého Mýta chodili vojáci po vsích až k nám a prosili o chléb a s radostí ho brali. I z nemocnice v Poličce (sokolovny) přišlo až 20 vojáků denně.

Sebranický strážmistr J. Kopecký - solidní člověk - musel na zavolání narukovat na italskou frontu. Místo něho přišli dva mladí četníci, jeden byl Němec.

V Čechách se utvořil spolek se sídlem v Praze pod jménem „České srdce“, který se staral a podporoval strádající děti ve městech a posílal je přes prázdniny na venkov do selských rodin na zotavenou. V naší obci bylo přijato takových „národních hostů“ pět, a sice: u Jana Kopeckého, čp. 3, dvě děti - bratr se sestrou, u Václava Kopeckého, čp. 4, jedno děvče, u Jana Pohorského, čp. 15, jedno děvče a u Žofie Pohorské, čp. 20, jeden chlapec.

Dne 11. října přijeli do naší farnosti misionáři z řádu redemptoristů (*Pozn. red. Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele - redemptoristé pochází z 18. století, kdy byl řád založen 9. 11. 1732 sv. Alfonsem de Liguorim v italské Scale a jeho posláním je šířit evangelium mezi chudými lidmi, nejbližší známý klášter je v Králíkách.*) Kázali dojemně, kostel byl stále plný lidí a 18. října o posvěcení odpoledne postavili a posvětili misionářský kříž na starém hřbitově. Misie byla velice zdařilá, přestože doba byla válečná, oni se ani slovem o válce nezminili.

Koncem října počala řádit nemoc tzv. „španělská chřipka“. V každém stavení někdo stonal a někde onemocněli všichni. Kdo trpěl nějakým neduhem už dříve, ten chřipce podlehl. Kdo ale byl zdravý, ten si sice poležel, ale brzy se uzdravil. Oběti si vyžádala mnoho, odešla před Vánoce.

Věštba o rozpadnutí Rakouské říše se počala vyplňovat. Když základy a celý státní aparát hrozily sesunutím, pomýšleli státníci na jeho přetvoření, ale tak, aby se zase Němci a Maďaři stali svrchovanými pány.

V Praze dne 28. října v pondělí ráno žádal Národní výbor na c. k. místodržitele Govdenhovovi, aby jim vydal správu země a zároveň i budovu zemského sněmu. Poté vztýčili národní prapor na Hradě a po něm další všude v Praze. Ještě ten den se radostná zpráva roznesla po celých Čechách. Všude ve městech i na vsích se daly veliké okázalé slavnosti. Čeští důstojníci a vojáci se postavili na stranu Čechů, c. k. kokardy zahodili a nosili odznaky vlastenecké - červenobílé. Rakouskouherské orlice, obrazy císaře a vůbec všech Habsburků byly ze zdí shazovány a lid je s velikou slávou házel do Vltavy. Nato vydal Národní výbor provolání:

- 1) Zákony říšské i zemské prozatím zůstanou v platnosti.
- 2) Úředníci, kteří chtějí, mohou prozatím zůstat ve službě.
- 3) Občané mají zachovat klid.

Na svátek Všech svatých četli kněží v kostele provolání, že po 300 letech máme samostatné České království a aby se lid radoval bez výtržnosti. Byly slavné děkovné bohoslužby, slavně se vyzvánělo.

Po prohlášení české samostatnosti čeští vojáci, kteří byli v nemocnicích a na frontě, hlavně na té italské, vypovídali poslušnost a utíkali domů. Mnozí stále ale zůstávali v zajetí, veliký počet je těch, kteří se nikdy nenavrátní. Ti odpočívají v cizí zemi jako oběti té neslavné války.

Pokračování příště. Radka Kučerová

Pokračování z minulého čísla.

Vjeli jsme hloub do parku jen pár metrů, kousek od „hlavní“ cesty parkuje safari dodávka – to je spolehlivý znamení, že někde poblíž bude zvíře. Dojedem blíž – máme štěstí – pod keřem se povalují dvě lvíčata, koukáme jako blázni, za chvíli objevíme i lvici co opodál na všechno dohlíží. Fotíme jako blázni a ještě víc po chvíli, o pár metrů dál dokonce statnej samec a lvice dvě. Ne nadarmo jsme míjeli před chvílí směrůvku simba lodge. V podobném rytmu to pokračuje zbytek dne, žádní další lvi, zato krásný síťovaný žirafy, sloni a slůňata, stádečka zeber Grévého, co maj uši jako mikimauzi, antilopi Kudu, Oryxové, buvoli, menší antilopy, co nevím jak se jmenují a ty nejmenší, co jim tady říkaj dig dig, opice s černým obličejem a bílou hřívkou, pštrosi, támhle zase hejno supů a čáp Marabu – hnusnej jako na fotkách, když se vznese, je to jako mrak, ty zvířata se vůbec neboje, dojedeš k nim na pět metrů (platí to i o lvech), je to celý trochu divný, srnka by se plašila víc, nezastírám, že je to větší nuda než se zdá, ale zároveň nádherný – žirafy jsou samozřejmě nejkrásnější – nadzemsky ladný a elegantní, sloni zase nejmoudřejší – pořád se smějou a když se rychleji pohybují, houpou celým tělem, mávaj ušima a chobot se jim komihá ze strany na stranu, je to skoro srandovnější než když běží pštros. Ven z auta vylezem jen jednou – na malej piknik, z hřbetu kopce koukám do údolí, na koryto vyschlý řeky, nato že je období dešťů nepadla ještě ani kapka, i když je skoro pořád oblačno.

Chvíli bloudíme po cestách ztraceni v akáciích, míjíme malý osady splený z hlíny. Stavíme stan u koryta řeky ve veřejném kempu, vaříme nad ohněm v pekelném větru, nespím skoro celou noc, přemýšlím a poslouchám porvy a občasný zvuky zvenčí, kolem stanu pořád někdo chodí, samozřejmě to jsou pavíani (ale včera pár set metrů odsud zahlídli levharta, člověk nikdy neví), ráno žasnu nad tím jak se africké buš probouzí, český ptáci se můžou stydět. Pavíán rozházal všechny naše odpadky kolem auta, v duchu ho proklínám a sbírám všechno zpátky do ulepený igelitky, seberu ze země nějaké kulatěj plod, zkusmo ho po něm mrsknu, trefím ho pod žebra – poskočí a kouká dost uraženě. Myslim si že sem ztratil nůž – možná ho ukrad pavíán, nadávám ještě víc, ale mám ho dávno strčenej v batohu. Cesta zpátky odsejpá, Adéla řídí jako drak. Stavíme se na jídlo v menším městě. Říkám si s potěchou, jak to moje střeva všechno pěkně zvládaj, ale to byla teda dost předčasná radost, už večer tančím valčík s mísou a nevím kudy dřív, možná to bylo to jídlo, možná sem si trochu loknul vody z kohoutku, jak jsem si vyplachoval pus, každopádně když slyším čapati nebo masala, je mi šoufl ještě dneska.

HRANICE PROSTORU

Srpen 30, 2009

Rozdílů bijou do očí – nalinkovaná Evropa se svojí velkohubou demokracií, svobodami a jistotami, Evropa, ve které můžeš chodit ulicemi ponořený sám do sebe – do své vlastní vnitřní bíd – ničím neohrožený – jenom sám sebou. Evropa, která svojí vetčnost musí schovávat v normách. Zdejší hlediskem nekonečná nuda. Protože obklopuje-li tě život tak, že se mu nemůžeš vymanit, musíš mu podlehnout nebo tě poláme a zdrtí. Ne tím jak se uvnitř ždímeš a vlečeš sám, ale převálcuje doslova, spolkně a nevyplivne. V ulici, místě, přečpaným autobuse, kde se každou vteřinu může něco stát nemáš čas zabývat se sám sebou, přece sám sebou jsi, nebo nejsi vůbec.

Alex sedí naproti mně na dvorku v polotmě, říká, že když mu bylo šest odešli s rodinou na sever Ruska. Říká, že na Sibiři je zima celý rok, říká ta země je velká, velká, velká, velká, velká, přesně tolikrát to slovo opakuje a stejně mám pocit, že si myslí, že to nestačí, že to nemůžu chápat. Tak přidává – celý týden jedeš vlakem z místa na místo – týden – tdn tnd tnd tnd tnd tnd týden tdn tdn tdn, oba se tomu

smějem. V Portugalsku to zase bylo malý, za týden ho můžeš celý a šířku přejít. Říkám v Německu bylo všechno zametený. Sbírali i lístky co na podzim spadly ze stromu. Jojo, na to Alex, když si chceš sednout na trávu, vyženou tě, nejráději by ji měli zabalenou v igelitu. Zase se smějem. Afrika je jiná. Obklopí tě. Je kolem tebe, všechno je teď. Je těžká, i když není vedro a je pod mrakem. A není to jenom její vůně. Alex říká, nemám auto a tak musím chodit pěšky a jezdit matatu. Jsem pořád ve střehu, je to nebezpečný. Nesnáším to. A zároveň to miluju. Musíš žít když nemáš na výběr.

V Nairobi na silnici leží mrtvý člověk, spočívá tiše, je trochu zakrvácený a trochu porouchaný, ne víc, než motorka, ze které ho smetli. Kolem se tlačí shluk lidí, no mohli ho aspoň přikrejt, ale to je mu jedno. Jeho duše tam evidentně není. Stal se věcí. Ani prach na jeho kůži ani ještě nezaschlá krev nevypadá nemístně. Jak by se asi vyjímal uprostřed Prahy? Byl by dojata dávno zabalený v plastiku, pryč z očí. A všechny kolemjdoucí by ten pytel děsil zastřeným tajemstvím hrůzy – té nepoznané, neviděné, tušené, nikdo by nesmekal, nikdo by se nemodlil, nikdo by nekričel, spíše by se šepotalo a posunky a pohledy by byly kradmý.

Adéla říká, nikdy bych tu nemohla žít napořád. Nikdy tu nemůžeš být svobodný – vždycky máš prostor, ve kterým můžeš žít, který ti je určený. Říká to potom, co jsme si u benzínky dali kolu – s brčkem, protože tady se Evropanovi nemusí vyplatit pít ani z flašky co venku koupil – sedli jsme si na patník a za pár minut je tu jeden z obsluhy a nese nám dvě plastový židle, směju se na něj a připadám si jako idiot. Adéla říká, nedej bože aby sis sednul na zem, tohle by nepřežili, to je pro ně hanba když běloch by měl cítit se nepohodlně (v jejich očích), kdybys na ně třeba v nějaký obyčejný situaci začal křičet, ze stejného pocitu hanby ustoupí, i kdyby byli v právu. A kdo v nich vypěstoval tenhle druh závislosti? Byli jsme to my. Je to bič. Připomíná mi to rozhovor s mým švagrem Martinem těsně před tím, než jsem odletěl. O smyslu celý věci – o pomoci a nepomoci – o jednom životě do kterých můžeš přinést změnu a o tisíci ztracenejch. Říká, nemůžeš chtít všechno učit, nemůžeš chtít aby žili jako my. Jsou to břečáči, nedávno přišli ze stepi. Chtěj sebrat co najdou a z toho žít, jak chceš aby si zvykli pracovat jako my, osm hodin, víc, do umdlení, bez zjevného smyslu kromě peněz ... říkám, všichni chtějí mobil, chtějí auta a šaty, nejde o jídlo, maj potřeby – a kdo jim je dal – byli jsme to my. Dali jsme jim všechny tyhle nepotřebný chťiče, dali jsme jim je stejně jako hranice podle pravítka a umělo samosprávu – pan Klíma, co byl ambasadorem v Nigérii mi to kdysi vysvětlil, říká tomu postkoloniální dědictví. Dosrkáváme kolu, že se zvednem. U stojanu opodál zastavuje Hammer jeep, za půlminutu co ho mám v zorným poli se u něj vystřídá asi deset lidí, pokradmu se ho nábožně dotýkají. Na Praze 1 v něm jezdí městská policie, říkám, že myslim, že na něj vybrali na botičkách asi tak za měsíc, znám je, každěj den u nás před kavárnou obkroužej tři bloky a zamknou co se dá. Vím co Adéla myslí tou nesvobodou Evropana – málokdy – a obzvlášť v tomhle městě pronikneš za prostor vymezenej tvójí bílou kůží.

HOMEČEK

Srpen 31, 2009

Obýváme dvoupatrový domeček v rezidenční čtvrti – to znamená za hlídanou bránou. Momentálně je nás tu deset. Teda dalo mi to dost počítání, protože za posledních pár dní se tu vystřídalo ještě asi pět dalších lidí, kteří projížděli a přespávali – z různých misí nebo na ně. Je tady náš pokojíček, kde bydlíme s Adél a vedle nás lékařka Ljubka a s ní naše místní keňská spojka Benson – moc šikovnej chlapík, předevečirem se spolu vzali – nikomu to neřekli, tak jsme jim aspoň uvařili svatební guláš. V dalším pokoji na horním patře bydlí vedoucí mise lékařka Bětko. Pak tu máme koupelnu. Voda zrovna dneska neteče – už čtvrtěj den – ve velkým plastovým tanku na dvorečku eště nějakou máme – akorát tak na splachování v těch nejnужnějších případech. Snad ji zejtra pustěj, všichni už by jsme potřebovali sprchu. Nesmrdíme jako ryba od hlavy ale zhola celí. Dole v přízemí bydlí Eva – druhá logistka vedle Adély a s ní Daria, logistka pro holčičí centrum v Rongai, spravující taky kliniku s malnutričními programy pro podvyživený děti. Taky tady přednáší studentům sociální práce. A na dvorku v místnostech, kterým se říká malá a velká Súdánská, Filip a s ním Alex z Ukrajiny, který chodí pomáhat léčit i do slumu a vedle náš poslední přírůstek Amálka, která zrovna dokončila na Slovensku školu a tady bude sbírat první medicínský zkušenosti.

Pokračování příště. Václav Kovář mladší

První v okrese

Začátkem března se hráli žáci 4. – 5. tříd oblastní kolo florbalového turnaje. Utkání se konalo v Litomyšli, kde se naši žáci střetli s litomyšlskou II. ZŠ a ZŠ Dolní Újezd. Týmy byly poměrně vyrovnané, ale přece jen se na nás usmálo štěstí a stanuli jsme na stupni vítězů. Výhra nám zajistila postup do okresního kola, které se konalo 10. března v Moravské Třebové.

Do okresního kola jsme jeli oslabeni, protože onemocněl Lukáš Madejewský. Žáci tedy nastoupili v této sestavě: Pavel Jiráň, Jan Kopecký, Tomáš Lněnička, Lukáš Rensa, Vojtěch Renza a Přemek Pakosta.

Zde už nešlo jen o štěstí, ale o skutečné umění našich hráčů, kteří porazili všechny týmy (ZŠ Bystré 4:1, ZŠ Moravská Třebová 3:1, ZŠ Kunčina 7:2, ZŠ Svitavy 8:3).

Konečné pořadí družstev bylo tedy následující:

ZŠ Lubná – Sebranice

ZŠ Kunčina

ZŠ Bystré

ZŠ Palackého Moravská Třebová

ZŠ Svitavy

Nejlepším střelcem byl vyhlášen také žák naší školy Přemek Pakosta, který z celkového počtu 22 branek vstřelil 12 gólů.

Z vítězství jsme měli všichni samozřejmě velikou radost, jen nás trochu překvapilo a taky mrzelo, že jsme nedostali ani medaile, ani žádný pohár, což k okresnímu turnaji obvykle patří. Myslím si, že malou odměnu by si žáci zasloužili i vzhledem k tomu, že tímto okresním kolem pro ně turnaj končí – do krajského se totiž nepostupuje.

Mgr. Jitka Kučerová

foto ZŠ

Bramboráky

V 5. třídě si děti při pracovních činnostech vyzkoušely přípravu chutných bramboráků. Každá skupinka si donesla potřebné suroviny a s velikým nadšením se pustila do práce. Malým kuchařům i kuchařkám se podařilo připravit opravdu výtečné bramboráčky.

Mgr. Ilona Břeňová, tř. uč. 5. tř.

Kluci v akci
foto ZŠ

Jak by měla vypadat ideální škola?

Ilustrační foto

- * Měla by stát nedaleko mého domu.
- * Blízko školy by se hodil malý obchod. To kdyby se oběd nepovedl nebo by byl dlouhý vyučovací den.
- * Ideální škola by měla na první pohled vypadat mírumilovně a hlavně přátelsky.
- * Měla by dělat krásný dojem na všechny kolemjdoucí i na žáky a učitele.
- * Škola by celkově neměla být na rozpadnutí.
- * Měla by být velká tak akorát.
- * Fasáda by byla světlá, nic tmavého, aby se člověk do ní nebál vstoupit.
- * Měla by být barevná, nejlépe tříbarevná se čtvercovými vzory, které by se různě překrývaly.
- * Okna musí být pěkně umytá.
- * Na trávníku by se nacházel skleník, ve kterém by se vyučoval přírodopis.
- * Děti by o přestávkách mohly jít ven utrhnout si ovoce.
- * Škola by se za příznivého počasí měla přesunout do přírody.
- * V celé škole by byla klimatizace.
- * Uprostřed školy by byl bazén.
- * Byly by tu obrovské chodby, kde by všichni jezdili na koloběžkách.
- * Šatny by se měly samy otvírat a zavírat.
- * Záchody postačí takové, jaké jsou v Lubně.
- * Stěny by měly mít příjemnou, neдрáždivou barvu.
- * Na zdech obrazy žáků nebo známých umělců.
- * Učebny by na první pohled měly vypadat vesele.
- * Každá třída by měla interaktivní tabuli a lavice s počítači.
- * Další vybavení: tělocvična, posilovna, klubovna, kiosek, kavárna, hala, sborovna, ředitelna, knihovna, učebny na jednotlivé předměty, fontána, sauna, fitko, herna s kulečnickem ...
- * Výuka cizích jazyků: ruština, angličtina, španělština, bulharština.
- * Musí tam být také kantýna, ve které si můžete vybrat minimálně ze dvou jídel a nikdy tam nevaří čočku.
- * Z kuchyně je slyšet veselé povídání a smích kuchařek.
- * V pátém patře je ateliér, ve kterém studenti kreslí. Učitelkou kreslení je paní Výtvarná.
- * Mají hodnou paní vychovatelku Irenu Hodnou.
- * Úplně nahoře je půda, kde se schovávají většinou nepotřebné věci.
- * Učit by se mělo do jedné hodiny.
- * Prázdniny by byly tři měsíce a víc ředitelského volna.
- * Přestávky by byly alespoň 30 minut.
- * Jak mají vypadat žáci? Tak to nemám vůbec představu. Ale neměli by být divní.
- * Každý žák by dostal na začátku docházky svůj mobil jako pozornost.
- * Ideální škola asi nikdy nebude. Každému se líbí totiž něco jiného a také by určitě stála mnoho peněz.
- * No prostě ideální škola nikdy nebude, ale mnoho dětí by takovou školu určitě chtělo.

Žáci 7. a 9. třídy

Co se děje za dveřmi ZŠ

Školní florbalový turnaj

Dne 15. 4. 2010 pořádala ZŠ Lubná – Sebranice florbalový turnaj "O pohár ředitelky školy" pro žáky 2. stupně základních škol. Turnaje se zúčastnilo ve dvou kategoriích celkem 10 družstev z těchto škol: ZŠ SLOUPNICE, ZŠ DOLNÍ ÚJEZD, III. ZŠ LITOMYŠL, ZŠ LUBNÁ - SEBRANICE a MASARYKOVA ZŠ POLIČKA.

Turnaj proběhl bez komplikací, ke spokojenosti všech zúčastněných i pořadatelů.

Foto ZŠ

Všichni zúčastnění hráči hráli s velkým nasazením a k vidění byly i velmi podařené akce. V kategorii mladších žáků 6. a 7. tříd skončili na prvním místě hráči naší

školy, v kategorii starších žáků 8. a 9. tříd zvítězilo družstvo III. ZŠ Litomyšl a naši hráči skončili na 4. místě. Po odehrání turnaje a vyhlášení výsledků byly mezi zúčastněná družstva a hráče rozděleny ceny a věcné odměny.

Mgr. Pavel Tmej

Malí kuchtičky

Ve čtvrtek 4. 3. proběhlo „vaření“ dětí ve školní družině. Z toustového chleba tvořily různé postavičky a vykrajovaly rozmanité tvary. Lučinu smíchaly s taveným sýrem a strouhanou nebo krájenou zeleninou. Touto pomazánkou ozdobily tousty podle své fantazie. Protože všem chutnalo a tato

Foto ZŠ

činnost dětí zaujala, zopakovali jsme si přípravu studené kuchyně ještě ve středu 14. 4. odpoledne. Tentokrát jsme vytvářeli květinové motivy pomocí kulatého pečiva, pomazánky, slunečnicových semínek, okurek a různobarevných paprik. Práce se opět zdařila a dětem se líbila.

Už teď se všichni těší na další „vaření“.

Petra Vetešnicková, vychovatelka ŠD

Zájezd do Národního divadla

V pátek 16. dubna jela 8. a 9. třída do Národního divadla na divadelní představení Babička.

Do Prahy jsme dorazili kolem 11. hodiny. Vystoupili jsme u hotelu Hilton, ve kterém byl nedávno ubytován americký prezident Obama. Odtud jsme šli na náměstí Republiky, prošli Prašnou bránou a Celetnou ulicí došli na Staroměstské náměstí. Pokračovali jsme dál na Václavské náměstí až ke stanici metra Muzeum. Metrem jsme jeli do nákupního centra Chodov, kde byl rozchod do 14. 30 hodin. Potom jsme se opět metrem vrátili k autobusu, abychom se převlékli do společenského oblečení. Všem to moc slušelo.

Následovala prohlídka Národního divadla. Uvítal nás milý pan a zavedl nás do hlediště, kde jsme se posadili do krásných pohodlných křesel a poslouchali zajímavé povídání o historii divadla. Připomněli jsme si, že se Národní divadlo začalo stavět r. 1868, základní kameny byly přivezeny např. z Radhoště a Řípu, r. 1881 divadlo vyhořelo, při slavnostním otevření r. 1883 zazněla Smetanova Libuše. Průvodce nám také podrobně a zajímavě popsal vybavení hlediště. Nejvíce mě asi zaujal

nádherný pozlacený lustr s 208 žárovkami. Naše exkurze potom pokračovala prohlídkou základních kamenů, makety divadla a dalších prostor přístupných veřejnosti.

Večerní představení začalo v 19 hodin a trvalo celkem s přestávkou asi 3 hodiny. Seděli jsme na 1. galerii, což bylo téměř u stropu. Babičku od Boženy Němcové známe všichni z četby nebo filmového zpracování, proto jsme mohli porovnávat. Myslím si, že se hercům toto divadelní představení moc povedlo. Diváci je odměnili dlouhým, zasluženým potleskem.

Potom už následovala jen zpáteční cesta, během které si někteří ještě sdělovali své zážitky, jiní únavou usnuli. Domů jsme dorazili pozdě v noci ospalí, ale spokojeni.

Chtěla bych proto závěrem poděkovat paní ředitelce J. Kučerové, našim učitelkám L. Plešingerové a V. Kořínkové, které pro nás krásný program vymyslely a připravily, radě rodičů za finanční příspěvek na exkurzi a autobus a panu řidiči J. Rojarovi ml. za bezpečnou jízdu. Ještě jednou Vám všem děkuji.

Kristýna Kučerová, 8. třída

Foto ZŠ

Sběr papíru

Každým rokem v naší škole provádíme sběr papíru. Většinou jsou děti motivovány soutěží. Tentokrát soutěžily třídy mezi sebou. Některé děti se zapojují do shánění a vázání papíru, jiné méně, někdo vůbec. Nejvíce se angažují rodiče. Jak by ne, vždyť mnoho dětí mělo i přes 100 kg sběru. Velmi si cením dětí, které se snaží úplně samy a nosí svázaný papír v igelitce, i několikrát.

Letos přivezli sběr i starší občané. Byli rádi a děkovali, že se něco takové děje. Všechn sběr, který nebyl určen pro nějakou třídu, jsem rovnoměrně rozdělila do všech tříd. Jenom dětem z 5. třídy jsem pár kilo navíc přidala za pomoc. Právě tyto děti si zaslouží velkou pochvalu za ochotu a ohromnou pomoc také při nakládání. Vždyť děti na 1. stupni nasbíraly 5993 kg papíru.

L. Kulhavá, školnice

I. stupeň

Třída	Kg	Počet žáků	Průměr na žáka	Místo
1.	1355	22	61,6	2.
2.	1098	19	57,7	3.
3.	1112	24	46,3	4.
4.	1626	23	70,7	1.
5.	802	24	33,4	5.
Celkem	5993	112	53,5	

II. stupeň

Třída	Kg	Počet žáků	Průměr na žáka	Místo
6.	718	16	44,875	1.
7.	394	30	13,133	3.
8.	283	25	11,32	4.
9.	760	19	40,0	2.
Celkem	2 155	90	23,94	

Ohlédnutí za Setkáním seniorů v Lubné

Opět po roce se uskutečnilo tradiční Setkání seniorů, které v rámci mikroregionu Litomyšlsko - Desinka pořádají sdružené obce pro své občany. Poslední březnovou nedělí se jich do kulturního domu na Skalce v Lubné sjelo bezmála 450.

Po slavnostním přivítání už mohla začít beseda. A to doslova. Českou besedu totiž seniorům předvedli tanečníci z Kamence. Znamou melodií se nechali všichni rádi unést a pak - krásně se přitom vzpomíná na vlastní taneční začátky a navíc pestré kroje příjemně rozehnaly pochmurné nedělní odpoledne.

Ale senioři si s sebou šedivou náladu rozhodně nepřivezli. Bylo na nich znát, že na toto setkání přijeli rádi, mnozí jsou pravidelnými účastníky. Je to dobrá příležitost potkat se a popovídat si se svými známými a přáteli z ostatních obcí. Při dobré kávě a dalším pohoštění, kdy se role číšníků ujali starostové sdružených obcí, si určitě měli o čem vyprávět. K tomu jim vyhrávala dechová hudba Řetůvanka, a tak se nelze divit, že nálada v sále byla skvělá.

O veselou zábavu se postarali i přítomní hosté, pan Karel Hegner, který se ujal role průvodce celým odpoledním programem, a pan Libor Pantůček. Toho všichni dobře znali z televizních estrád a silvestrovských pořadů, proto bylo jasné, že o vtipy a humorná vystoupení nebude nouze.

Březnové Setkání seniorů se skutečně vydařilo, lidé si odnášeli dobrou náladu s sebou domů a o to šlo pořadatelům především.

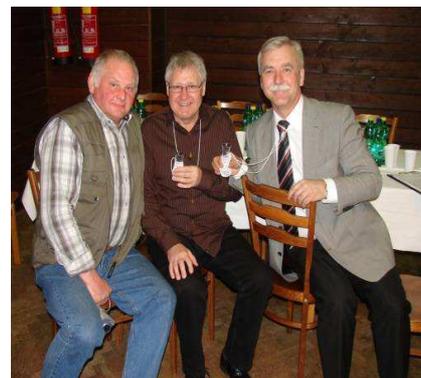

Starosta Sebranic František Kalvoda při slavnostním zahájení Setkání

Dva pohledy do zaplněného sálu

Pánové Pantůček a Hegner při vystoupení

Kudy teče, tudy léčí!

Česká beseda v podání tanečníků z Kamence

Dechová hudba Řetůvanka

Fotografie pořídil a poskytl Obecní úřad Lubná. Děkujeme. Radka Kučerová

Bonsai 2010

V tomto roce pro Vás 22. - 23. května připravujeme již třetí výstavu bonsajů. Rád bych Vás na tuto akci trochu naladil. Proto dovolte malou exkurzi do světa bonsajů.

Bonsai v přesném překladu znamená bon - rostlina, sai - miska. Jako první začali pěstovat rostliny v misce před mnoha staletími zahradníci v Číně. Z Číny se časem toto umění rozšířilo po celé jižní Asii, především do Japonska. Japonci během dlouhých let techniku pěstování vypilovali téměř k dokonalosti. Dodnes je v této zemi mnoho velmi vážených mistrů tohoto řemesla. Ti pokračují v práci svých otců, dědů a jejich dědů. Starají se o rostliny, které jsou i 300 let staré. Jejich cena je mnohdy nevyčíslitelná. Koupě takové rostliny je téměř nemožná nejen kvůli ceně, ale kupující musí mistra přesvědčit, že bude o bonsai dobře postaráno.

Jalovec čínský - výška 50 cm, šířka 45 cm, původně keř 80 cm vysoký a přes 1 m široký. Byl vykopán v roce 2003 před Obecním úřadem v Lubné.

U nás je možné bonsaje získat několika způsoby. Nejjednodušší je zakoupení hotové bonsaje od pěstitele nebo návštěva některého z bonsajových center. Můžeme také koupit rostlinu v zahradnictví a vypěstovat si ji sami doma. Jednou z dalších možností je použití starých rostlin z lesa nebo ze zahradních výsadeb. Těmto rostlinám se odborně říká jamadori. Mnohdy tak zachráníme stromy nebo keře, které se již pro svou velikost musí odstranit nebo musí ustoupit něčemu novému. Tato technika je však vhodná pro zkušené

pěstitele a vyžaduje mnoho znalostí. Proto pokud Vás mohou poprosit, chcete - li se na své zahradě zbavit nepotřebné staré rostliny, nabídněte ji bonsajistovi, rád Vám pomůže strom nebo keř „uklidit“. Ono se to možná nezdá, ale po několikaleté práci se dá do misky vsadit i strom, který měřil i několik metrů.

Často má návštěvník výstavy pocit, že bonsai v tak malé misce trpí, ale věřte, že opak je pravdou. Rostlina musí dostat co nejlepší péči, jenom tak bude zdravě růst a svému majiteli dělat radost. Vždyť zapomenout v parném létě zalít bonsai v malé misce, takani nechci domyslet. A věčné stříhání a ohýbání větví? Každý dobrý sadař ví, že když na jaře neprořeže své jabloně, tak místo krásného velkého ovoce bude mít malé strupaté plody nevalné chuti. Tak i bonsai musí od svého majitele dostat vše potřebné od vody, hnojiva až po dostatek sluníčka pro každý pupen, ze kterého může vyrůst nový lístek nebo větvíčka.

No, psát by se dalo ještě dlouho, pokud Vás toto téma zaujalo, je mnoho krásných knih a odborných časopisů, kde se dozvíte více. A tak se vrátím k naší výstavě. Navštívit podobnou výstavu v našem kraji je téměř nemožné. Nejbližší bonsaj centrum je v Libčanech u Hradce Králové. Pravidelné výstavy pořádají v okolí jenom v Brně a v Konicích u Prostějova. Naše výstava bude již třetí a vždy se snažíme přijít s něčím novým. Na první v roce 2006 jste si mohli prohlédnout práci pana Šimona ze Sněžného (jeho krásnou zahradu, která je volně přístupná, mnozí znáte). Před dvěma lety nás zase okouzly bonsaje pana Šebka z Městce Králové. A letos nám přislíbil půjčit své stromy Petr Hron z Brna. Mezi stále vystavovatele patří jeden z nejlepších východočeských bonsajistů, pan Oldřich Kašpar z Ústí nad Orlicí. A ještě v rychlosti ostatní vystavovatelé : pan Zdeněk Šulc z Hlinska, Emil Kuchta z Dolního Újezdu, Milan

Karpišek ze Žichlíčku, Josef Soukal z Proseče, Jiří Haupt ze Stříteže a Karel Haupt z Lubné.

Pokud Vás zajímá ukázka tvarování, tak Vás pozvu na neděli 23. 5., kdy budou v 9. 30 hod. v salonku tvarovat připravené stromky Milan Karpišek a Pepa Soukal. Svoji keramiku nám představí paní Zuzana Gapová ze Stříteže a se svými výrobky z kamene nás potěší pan Pevný z Pomezí.

Na výstavě si můžete zakoupit vše, co je k pěstování bonsajů zapotřebí. Budou zde v prodeji hotové bonsaje (pokojové i venkovní), předpěstované stromky, bonsajové misky, nářadí, knihy i odborné časopisy. A jako tradičně také velké množství rostlin a kytiček na Vaši zahradu. Rostliny do zahrady jsou ze zahradnictví ARS Vavřín ze Strakova, bonsaje a nářadí z bonsaj centra Libčany a bonsai centra Isabelia Uherské Hradiště.

Bylo by toho ještě mnoho, co bych Vám mohl o bonsajích a výstavě napsat. Já už Vás však jen pozvu na konec května do krásných prostor lubenské Skalky. Srdečně Vás na výstavu jménem pořadatelů zvu a doufám, že ve Vás výstava zanechá mnoho krásných zážitků.

Za bonsai klub Skalka Karel Haupt

Čajový altán pana Petra Hrona v jeho japonské zahradě v Brně

BONSAI KLUB SKALKA POŘÁDÁ

BONSAI 2010

22. - 23.5.
VÝSTAVU BONSAJÍ

SUKULENTY
KRAJINY NA MÍSE
VÝTVARNÉ KAMENNÉ PRVKY

UKÁZKA TVAROVÁNÍ 23.5. 9:30hod.

PRODEJ - BONSAJÍ
KERAMIKY
LITERATURY
OKRASNÝCH ROSTLIN
SUKULENTŮ

KULTURNÍ DŮM SKALKA
LUBNÁ U POLIČEKY

22.5. 10 - 19 hod.
23.5. 8 - 17 hod.

VSTUPNÉ 30 Kč, DĚTI DO 15 LET ZDARMA

info: bkaskalka@seznam.cz

Dalo to asi víc práce, než se čekalo

FK SOKOL SEBRANICE - SOKOL OPATOV 2 : 0 (1:0)

K prvnímu jarnímu kolu přijel celek Opatova a potvrdil, že má nyní tým houževnatý a fotbalově zdatný. Hřiště ještě ve středu připomínalo ráj zvířátek, sebraničtí krtci řádili letos víc než jiné roky. Po zvalcování placu se dalo hrát, byť na povrchu dost nerovném. Bylo to znát, kombinace, vedení a zpracování míče, to vše mělo jiné parametry než při zápasech na umělé trávě. To vše se jistě zlepšilo. Naše zahajovací sestava jara vypadala takto:

Schüch

J. Radiměřský Neumeister Z. Horníček Káráský
P. Kalánek J. Horníček Jireček Patočka
Karlík Červ

Ve 46. minutě místo Jirečka nastoupil Nezbeda. Rozhodčí Dvořák ze Svitav, lajny Urban z Litomyšle a Ropek z Morašic. Žluté karty 1:1, diváků něco málo přes dvě stovky. Góly Tomáš Jireček a Jan Horníček.

Hosté věděli, že hrají na hřišti prvního, ale že i tak potřebují nutně body hned zkraje pro odpich z druhé poloviny tabulky směrem nahoru. Postavili tedy obrannou hráz před své velké vápno a spoléhali na brejky. První z nich přišel hned v 5. minutě, kdy se do dobré pozice dostal Vostřel, Schüch jeho střelu k tyči však efektivně zlikvidoval. Postupně jsme získali střed hřiště a hrálo se převážně na půlce hostů. První možnost přišla až v 17. minutě, kdy byla Červova střela tečována na roh. Pak páčil Jireček těsně vedle a Z. Horníček zdálky, o nějaké vyložené šance se však až do konce poločasu nejednalo. Obrana Opatova pracovala skutečně na velmi dobrou. V 27. minutě jsme však soupeře přece jen nachytali na švestkách. Autové vzhazování prodloužil Červ za sebe k Tomáši Jirečkovi, který zůstal volný a hlavou překonal Navrátila - 1:0. Vzápětí dostal pěkný pas Karlík, ale míč si na hrboletém terénu v rozhodující chvíli příliš předkopl - na zmíněné umělé trávě by to dopadlo určitě lépe. V závěru poločasu ještě náznak šancí Patočky a Karlíka hlavou, ale nic z toho.

Do druhého poločasu nemohl nastoupit střelec branky Jireček pro potíže s vnitřními orgány, zdárně ho nahradil na defenzivním postu v záloze Pepa Nezbeda. A dalších pětadvacet minut jsme byli opět útočnější, tady se o "loženkách" (toto blbé slovo používám nerad, ale jednou za rok se to snad snese) už hovořit dalo. Ve všech případech prokázal své kvality gólman Navrátil. Karlíkovu střelu pod tyč vyrazil, po akci Nezbedy z pozice křídla (!) kryl dorážku Patočky. Volej J. Horníčka minul o půl metru vingl, Nezbedovu hlavičku brankář měl, Kalánkovu střelu stačil srazit na roh.

V 71. min. se po Radiměřském střele otfásl dokonce břevno, dorážku Karlík přestřelil. Stav byl tím pádem stále nejistý, jen 1:0. Hosté neútočili často, zato ale dost nebezpečně, stačilo by nějaké jedno zaváhání v defenzivě a bylo by zle nedobře. Naši zadáci to dobře věděli, chyb se vyvarovali, v 79. min. se vyznamenal i pozorný Schüch. V 83. min. s vypětím všech sil Navrátil vyrážel největší možnost dne, dobře pod břevno mířenou střelu Červa. Až v 89. minutě bylo vše jasné. Sérii kombinačně oku lahodících přihrávek jsme obranu rozebrali dokonale a zakončoval prakticky do prázdné branky Honza Horníček. Za chvíli konec, 2:0, zdá se to málo, ale buďme skromní. Obrazu hry skóre neodpovídá, ale počítají se body. Pochvala i pro soupeře, hrál na doraz a uhrál maximum. Oboustranně poměrně tvrdě, ale slušně, prostě pěkná podívaná díky oběma rivalům.

Za týden v sobotu jsme opět doma, přijede Kunčina, která dělá svůj nový trávník a všechny jarní zápasy hraje na hřištích soupeřů. Kope se už od půl páté! A tentokrát bez předzápasu dorostu, ten jede do Radiměře. Přijďte, přátelé, chutné občerstvení jako vždy zajištěno.

70 minut poněkud mizérie, pak ale docela štědrá pomlázka

FK SOKOL SEBRANICE - SOKOL KUNČINA 6 : 2 (1:1)

Velikonoční týden probíhal na sebraničtém "stadionu" zajímavě. Škaredá středa: terén skoro vyschlý, vypadá to nadějně. Zelený čtvrtek: paráda, panuje obava, že budeme muset trávník kropit. Velký pátek: ráno na place čtvrt metru sněhu, který začal rychle tát, večer voda téměř po kotníky. Bílá sobota: sluníčko dělá divy, o půl páté se mohlo na jakžtakž přijatelném terénu hrát. Nedělní Boží hod: vše spí zaslouženým spánkem spravedlivých, tady se píše.

Pondělí velikonoční: to bude asi "mazec". Uvidíme.

Kunčina na patnácti jarních vyletech musí posbírat co možná nejvíc bodů, které by jí spolu s domácími podzimmími zajistily jistotu okresního přeboru pro příští ročník. Má na to dnes tým docela solidní a bojovný až až. Její hráči to po celý zápas ukázali i v Sebranicích, podlehlí krutě až ke konci špílu. Domácím to zprvu moc nešlo a v závěru museli vynaložit veškerý svůj um, aby si diváci z radosti mohli pak dát alespoň malý rum. Sestava:

Schüch

J. Radiměřský Neumeister Z. Horníček Káráský
P. Kalánek J. Horníček Nezbeda Patočka
Karlík Červ

Změny: 61. Neumeister - Haupt, 79. Patočka - M. Chadima, 89. Karlík - K. Radiměřský. Dva hráče jsme mohli do konce jara uvolnit do Horního Újezda (Tomáše Kalánka a Michala Lipavského). Nebyl k máni Jireček (směna na Vertexu). Rozhodčí Hnát, pomezí Brandejs a Raplík, žluté karty 2:5, diváků 220, a hlavně střelci: Karlík 5 (to tady ještě nebylo), Haupt 1.

Zkraje jsme nevyužili dva slibné trestné kopy, nacvičené signály zatím ještě nevyšly. Před jedním z nich byl ze zadu sražen P. Kalánek, ale hned červenou kartu, byť za "červený" zárok, není ve 3. minutě přece jen zvykem dávat. V 9. min. jsme šli do vedení, na centr J. Horníčka zleva Kalánek nedosáhl, ale za ním nabíhající Karlík byl úspěšný - 1:0. Zdálo se, že vše půjde hladce. Omyl! Chtělo to (a naši chtěli, což o to) dát rychle ještě jeden dva góly, ale v koncovce to na blátíčku klouzalo a nic dalšího nevyšlo. Patočka vyslal bombu nad břevno, tady stačila umístěná slabší střela - ale ono se to lehké píše... Tři jakéstkés možnosti měl Červ, jednu Kalánek - to byly ty momenty markantní. Hosté "šli" zejména po Honzovi Horníčkovi, mnohdy i dost nevybíravě. Ale jinak nutno říci, že Kunčina to nijak nezazdila, hrála docela aktivně. Hlavně ve 27. minutě se Schüch zapotil po nebezpečně dalekonosné střele, ustáli jsme i následný velký závar. Vypadalo vše na to, že půjdeme do šatny s hubeným jednogólovým náskokem, ale přišla 43. minuta. Z napohled nevinné akce se k tyči trefil Tlustoš a bylo do poločasu srovnáno na 1:1. Tu máš čerte kropáč....

Šest minut po přestávce došlo k zajímavému momentu. Po centru zleva těsně před čarou hostující stoper chytil míč do ruky v domněni, že šlo už o aut (ale kdeže!), a musela následovat zákonitě penalta. Karlík zkušeně na 2:1. Ale rozhodující moment to zdaleka ještě nebyl. Zraněného Neumeistra střídá Haupt, jehož velká chvíle měla přijít. Karlík střelil těsně mimo, na druhé straně skvěle zasáhl Schüch. V 67. minutě však Štrajt znovu vyrovnal na 2:2 a začínalo se zase od "Adama". Dvacet minut před koncem nerozhodně! Pak to teprve ale začalo. Na přesně zahraný rohový kop J. Horníčka naskočil Karlík a dovršil tak svůj hatrick, 3:2! Pak už hosté na další srovnání stavu neměli, domácí teprve tu poslední čtvrt hodinu hráli podle našich představ. V 79. minutě na další krásný centr J. Horníčka - tentokrát pro změnu z trestného kopu od levé lajny - naběhl zkušený Haupt a efektní hlavičkou zvýšil na 4:2. Načež v 84. mim. dal další branku Karlík a zase úplně jinak: Úplně stačilo být v pravý čas na správném místě a nemusel do míče ani kopnout. 5:2. Konečně dvě minuty před koncem byl ve vápné podražen Kalánek a druhý pokutový kop. Celé hřiště příčlivě přeběhnout a střelit si penaltu chtěl sice samotný Robert Schüch, ale míč si znovu postavil nelítostný exekutor Honza Karlík. Neomylně dal na konečných 6:2 a za mohutného potlesku "tribun" nechal poslední minutu zahrát si Karla Radiměřského.

V této chvíli vedeme o pět bodů (béčko Moravské prohrálo v Mladějově 4:2), ale Bystré má k dobrou včera odložený duel v Kamenné Horce. Čekají nás ovšem pro změnu teď dva zápasy venku. A ten neobyčejně těžký v Janově hned tuto sobotu 10. dubna od 16. 30 hodin.

Zveme milé diváky, přijďte povzbudit!

Do třetice to nejlepší nakonec - znovu jsme rozhodli v drtivém závěru

SOKOL JANOV - FK SOKOL SEBRANICE 2 : 4 (1:2)

Silně motivovaný Janov po dvou výhrách věděl své: Nutno porazit Sebranice, čímž by se dotáhl na čtyři body rozdílu. A to by bylo ještě "hratelné" (jak zní módní příšerné slovo). Výsledek byl však opačný, o čemž se rozhodlo, jak je naším jarním dobrým zvykem, v závěrečných minutách. Úvodní sestava oproti minulému zápasu se neměnila, byť Michal Neumeister a Tomáš Jireček nastoupili doslova na vlastní přání a s nedolčeným zraněním. Dík za to a tedy:

Schüch

J. Radiměřský Neumeister Z. Horníček Káráský
Kalánek J. Horníček Jireček Patočka
Karlík Červ

Střídání: 27. Neumeister - Nezbeda, 46. Jireček - Haupt, 89. Karlík - M. Chadima. Výborní rozhodčí z Ústecka.

Domáci začali ostře a útočně, my o poznání opatrněji. V 11. minutě však zahrál domácí obránce ve vápně rukou a nemohlo následovat nic jiného než pokutový kop. Ten bezpečně k tyči proměnil Honza Karlík a vedli jsme 1:0. Janovský tmavomodrý svět to nikterak nezlomilo, nadále byli aktivnější a v 19. min. po zásluze srovnali na 1:1. Stalo se tak po centru z přímého kopu zprava o povedenou hlavičkou. Načež naši hru začali přinejmenším vyrovnávat a ve 24. minutě přišla první gólovka, po centru J. Horníčka Červ orazítkoval hlavou břevno. Poté musel dolů Neumeister, dál to prostě už nešlo. Na to máme ale dalšího spolehlivého muže, Pepu Nezbedu, který ho zkušeně nahradil. V 31. min. střílel po Kalánkově přihrávce nad bránu J. Horníček, krátce poté bravurně zasáhl Schüch u tyče po nebezpečné přízemní střeše. Hra se přelávala z jedné strany na druhou, ale úspěšný byl v koncovce do přestávky už jen Jakub Červ. Po míči od postranní lajny napřáhl, ač tísněn, pravačkou a do horního rohu zajistil vedení 2:1. Běžela 38. minuta, pak už nic zaznamenaní hodného nebylo.

V poločase musel dle očekávání střídat Jireček, což jej v jeho domovské obci jistě mrzelo, ale ani v tomto případě nebylo už vyhnutí. Uhrál své, totéž ovšem postihlo v domácím dresu jeho bývalého litomyšlského spoluhráče Vládu Knapa (však ho známe i v sebranickém provedení). Oba pak svorně sledovali druhý poločas v civilu a při limonádě značky Gambrinus. Dějiny z první půle se opakovaly, leč v opačném gardu. Útočnější jsme byli tentokrát my, ale gól dali domácí. Nejprve ty naše šance: Kalánkův brejk sražen na roh, Červovu ránu gólman s klikou vyrazil a volej J. Horníčka odvrátil obránce hlavou. V 66. minutě jsme však nepokryli křížný pas zleva a bylo to poznovu fity-fifty, 2:2. Další desát minut se soupeř vydal ze všech sil, dost udatně jsme se v těch chvílích museli bránit, ale vyložené šance domácí neměli. Závěrečná čtvrt hodina byla opět tím nejlepším, co chlapci mohli svému početnému publiku nabídnout. Podvakerát chyběl Jirkovi Hauptovi krůček ke gólu, v prvním případě po Karlíkově přihrávce ze strany a pak po akci Z. Horníčka. Škoda, mohl tak přispět gólem tandemem Karlík - Haupt, zatím bezpečně vedoucimu v důmyslně sestavené anketě střeleckých dvojic. Jejho tvůrce zdravíme tímto na Apeninský poloostrov a přejeme silné zážitky v hledišti milánské La Scaly při některém z představení. Alespoň takové, jaké nám nachystali naši ofenzivní hráči v jiném "italském městě" (Genova) v posledních minutách zápasu. V 87. minutě to bylo totiž stále ještě 2:2! Karlík byl pečlivě střežen jako oko v hlavě, ale ukázalo se, že po celý zápas se prostě uhlídat nedá. Dvě minuty před koncem jej dlouhým pasem vyslal vpřed jeho "štymkolega" z útoku Červ, s dvěma obránci si H. Karlík lehce poradil a dal na 3:2 pro nás. Načež ho vystřídal Marek Chadima, po pravdě řečeno, šlo spíš o taktický tah než o další gól. Vzápětí však M. Chadima dokázal, že i za pár vteřin se dá udělat mnoho dobrého. Nalevo dal lahůdkovou přihrávku, kterou odbrzl k noze Honza Horníček a už v nastaveném čase z úhlu zvýšil podél gólmána na 4:2! A bylo "po ptákách", lidově řečeno.

Zápas měl na okresní přebor na kluzkém terénu vysokou úroveň, o kterou se kromě našich postarali svým výkonem až na zmíněný závěr rozhodně i domácí. Tři body jsou pro nás důležité, Bystré prohrálo 5:3 v Čisté. Leč běčko M. Třebové veze taktéž tři

body z Jaroměric (2:1), ale to se dalo čekat. Musíme se především dívat na svoje výsledky! Teď jedeme znovu ven, v sobotu do Radiměře, kde nás opět nečeká nic lehkého. Hraje se už od 17 hodin, zveme znovu své věrné, pojedte ještě ve větším počtu, než tomu bylo za sychravého povětrí v Janově!

Vyhraný zápas? Nikoliv. Vydřený!! O to je to cennější.

SOKOL RADIMĚŘ - FK SOKOL SEBRANICE 1 : 2

(1:1)

Nešlo to, jak bychom si přáli. Zejména v prvním poločase. Ale takové to bude ještě několikrát, s ohroženou celou druhou polovinou tabulky. Tedy pokud soupeře nepřehrajeme hned od začátku. Včera to trvalo dost dlouho. Trávník vypadal zdálky slibně, ale byl zrádný, kluzký, místy stála voda. I za lajnami, jak se přesvědčil též autor těchto řádků. Radiměř bojovala sympaticky, hrála o hodně, bude muset však porážet jiné soupeře (napadá nás třeba Bystré či běčko Moravské...). Necháme se překvapit a držíme jí palce. Sestava bez Tomáše Jirečka (práce pro firmu) takto:

Schüch

J. Radiměřský Neumeister Z. Horníček Káráský
Kalánek J. Horníček Nezbeda Patočka
Karlík Červ

Střídání: 64. Nezbeda - Haupt, 87. Karlík - M. Chadima, přípraveni K. Radiměřský a po delší pauze kvůli zranění už také Tomáš Klusoň.

Čtvrt hodinu nic pořádného. Jako by soupeři čekali, až začne hrát ten druhý. Pak jsme najednou během dvou minut zahrávali sérii čtyř rohových kopů, nic z toho ale nebylo. V 16. min. uklouzl na vodě Neumeister, z očí do očí osamocenému útočnickovi báječně zasáhl vyběhající Schüch. Tři minuty poté však zůstal na vápně úplně volný domácí hráč a otevřel skóre - 1:0 pro Radiměř! Zlikvidovat tento gólový náskok mohl v 22. minutě J. Radiměřský, jehož tvrdá střela mířila nad břevno. V 29. min. opět a znovu Robert Schüch - vyrážel gólovou hlavičkou na roh. Přišla 33. minuta hry: Přísně střežený a dobře tam známý Karlík tentokrát utekl po pravé straně a jeho přesný přízemní centr uklidil do sítě J. Horníček - vyrovnáno na 1:1. Krátce nato Červ přehlavičkoval brankáře, míč však odkopl obránce do bezpečí. V závěru poločasu měl ještě šanci Karlík, vingl brány o fous minul.

Že bude nutno hru zpřesnit, víc to i vybojovat, bylo o přestávce jasné. Kabina hřměla a na hřišti to bylo potom znát. Každopádně naši byli v druhé části útočnější, gól však padl pouze jeden. O tom ale až za chvíli, jak říkával televizní milionář. Nejprve páčil Nezbeda těsně nad břevno, pak šanci po naší chybě v zádu zle "zazdíli" sami domácí. Po vystřídání Nezbedy ještě zkušenějším Jirkou Hauptem jsme hned měli možnost my po faulu a poskytnuté výhodě (?), kterou jsme nevyužili. V 69. minutě jsme dali již zmíněnou druhou branku. Byl u toho opět Honza Horníček, tentokrát v roli nahrávače, zprava od zadní lajny přihrál na malé vápno, kde se prosadil J. Červ a dostal svůj manšaft do vedení, 1:2 pro Sebranice. Domáci hodlali tím pádem vše vsadit na útok, permanentně jsme ale bránit nemuseli. Možnosti byly spíš na naší straně, v 78. minutě ji měl Kalánek, když nedotáhl své sólo ke zdárnému konci, a pak Červ, který po centru J. Horníčka páčil těsně mimo pravou tyčku. Do role radiměřského obránce se vystavil i rozhodčí Brandejs, který vlastním tělem odvrátil tvrdou střelu Z. Horníčka (samozřejmě že nechtěně!). Nějaký tlak soupeře se ani v závěru nedostavil. Možnost jsme jim přitom poskytli nedůsledným bráněním my, když čtyři minuty před koncem po dlouhém výkopu brankáře střílel volný útočník daleko vedle. Pak už byl konec a další body vezeme domů.

Dík hráčům za bojovnost, za herní projev už méně, leč není každý den posvícení. Početná kolonie našich příznivců o sobě nechala poprvé vědět, až když jsme dali vyrovnávací gól, do té doby bylo v hledišti ticho jako v kostele. Ale snad všichni odjížděli se třemi body spokojeni. Tuto sobotu přijede od 17 hodin vždy nebezpečné Jevičko, které jako jedno z mála mužstev soutěže prakticky o nic nehraje. Ale o to bude všechno těžší, věrme, že si kluci s věcí zdárně poradí.

Fotbalové ozvěny připravil Zdeněk Vandas.

II. ROČNÍK VELIKONOČNÍHO TURNAJE ELÉVŮ NA UMĚLCE V BOROVÉ

Mužstvo elévů začalo přípravu na jarní sezonu. V neděli 4. 4. 2010 jsme odjeli do nedaleké Borové na II. ročník velikonočního turnaje.

Bohužel, jak to bývá u malých dětí, chybělo několik hráčů. Zejména absence brankáře Jiřího Zindulky byla citelná. Do poslední chvíle také nebylo jasné, jestli po páteční sněhové nadílce bude možné sehrát turnaj venku (pořadatel měl v záloze halu v Poličce). Nakonec se hrálo za chladného, ale slunečného počasí na umělce.

ÚČASTNÍCI:

Skupina A: Borová A, Sebranice, Svratka, Třebáfov
Skupina B: Litomyšl, Bystřé, H. Újezd, Borová B
Hrálo se 1 x 12 min., počet hráčů 5 + 1, střídání hokejově.

SESTAVA NAŠICH:

Lukáš Jílek
Bartoš Patrik Madejewský Lukáš
Kysilka Matěj Jiráň Jan
Kučera Lukáš

Střídali: Boštík Filip, Vrabc Radek, Kuchta Vít

Obhájovali jsme první místo z minulého ročníku, kde ovšem nehrálo mužstvo z Litomyšle, které je účastníkem krajského přeboru, a také Třebáfov. Přestože máme nové mužstvo (z toho minulého, které hrálo první ročník, letos nastoupil jen Honzík Jiráň), tajně jsme doufali, že bychom mohli dosáhnout na některý pohár. V prvním zápase jsme se utkali se Svratkou. Po trochu opatrném začátku jsme začali brzy kontrolovat hru. Některé povedené akce byly po právu odměněny potleskem. Zhruba v polovině hrací doby se podařila nejhezčí akce zápasu - po ose Madejewský, Jiráň, Kučera, posledně jmenovaný vstřelil vedoucí gól. O několik minut později pojistil výhru 2:0 Jiráň.

Do druhého zápasu proti Borové, která má letos velmi silné mužstvo (6 borců na podzim přechází do žáků), jsme nastoupili s odhodláním poprat se o co nejlepší výsledek. Bohužel přes velkou snahu jsme na soupeře nestačili. Výsledek 0:3 byl pro nás možná trochu krutý, ale spravedlivý.

Třetí utkání proti výsledkově nejslabšímu soupeři z Třebáfova kluci rozhodli už v první polovině hrací doby, a tak mohli v poklidu zápas dohrát ti méně zkušení.

Do semifinálového zápasu proti Litomyšli jsme nastoupili s tím, že můžeme jedinec překvapit. Soupeř byl ale opět nad naše síly, i když výsledek 0:2 je přijatelný. Rozdíl mezi krajskou a okresní soutěží je patrný. Bylo to vidět hlavně v pokrytí balonu, výběru místa i pohybu bez balonu. Hráč, který nám dal druhou branku hlavou po autovém vhažování, byl podle mého názoru nejlepším hráčem turnaje. Ostatně to potvrdil ve finále dvěma krásnými brankami z dobrých 16 metrů pod břevno, za které by se nemusel stydět leckterý dorostenec.

V posledním zápase o 3. místo už chyběla bojovnost, síly a možná taky vědomí, že jsme s nimi prohráli ve skupině. Výsledek 0:2 tak potvrdil naše konečné 4. místo v turnaji. Během turnaje probíhaly dovednostní soutěže. Jednu z nich vyhrál náš hráč Lukáš Madejewský, který byl zároveň vyhlášen našim nejlepším hráčem.

Tento turnaj hodnotím jako dobrou přípravu na jarní sezonu. Máme mladé mužstvo a myslím, že se tvoří dobrá parta. Závěrem bych chtěl poděkovat rodičům za zajištění dopravy a hojnou účast.

Václav Kovář, trenér

Poslední březnový podvečer se jídelna místní mateřské školky proměnila na malou dílnu. Ve spolupráci s paní Jitkou Vápeníkovou, lektorkou z volnočasového střediska Mozaika v Poličce, tu probíhalo jarní aranžování květin. To, že šlo výhradně o dámskou jízdu, asi nemusím příliš zdůrazňovat.

Paní Vápeníková při ukázce aranžování

Paní Vápeníková je velmi zkušená aranžérka, pro zájemce připravuje mnoho kurzů s tématy podle právě probíhajících kalendářních akcí nebo ročních období. Ozdobit a zkráslit byt lze prakticky po celý rok, nejvíce se ale tomuto svému koníčku věnuje právě na Velikonoce nebo Vánoce. Zaujalo nás také její vyprávění o valentýnském aranžování.

Milá, ale „přísná“ paní lektorka nás všechny přivítala, seznámila nás se základy techniky aranžování, rozdala nám připravené živé květiny, košíčky a další potřeby na velikonoční vazbu a vyzvala nás, abychom se pustily do díla. Přitom nás ujistila, že za nikoho jeho aranžmá vyrobit nemůže, trvala na tom, abychom si samy košíček udělaly, jinak by nás to prý ani nemohlo těšit. Nakonec se ukázalo, že měla pravdu.

A tak jsme se po počátečních rozpačitých pohledech pustily do díla. Prakticky všem ženám šlo aranžování od ruky, některé jsme dokonce podezřely, že se narodily s nůžkami v ruce. Postupně tu vznikala doslova umělecká díla. Košíčky žlutých tulipánů, bílých frézí, doplněné zelenými listy a dozdobené nejrůznějšími velikonočními atributy byly kouzelné. Každý byl jiný, originální a nádherný. Od paní Vápeníkové jsme sklídily všechny pochvalu.

V příjemné, rozverně náladě (to víte, jak se sejde pár fajn ženských, tak je vždycky veselo) a velikonočně naladěné se svým v o ň a v ý m košíčkem jsme se rozcházely domů.

D ě k u j i organizátorce V e n d u l c e T m e j o v é za

dobrý nápad (doufám, že nebyl poslední), paní lektorce za trpělivost a čas, který nám věnovala, a všem paním a dívkám za hezky prožitý večer.

Radka Kučerová

Foto Václava Tmejové

Milí občané obce Sebranice u Litomyšle,

nedávno jsem s manželkou Šárkou absolvoval vcelku náročnou dovolenou. Vybrali jsme si poznávací cyklotýden s ubytováním „U Roušarů“ v Lubné. Každý den jsme se vraceli z různě dlouhých projížďek krásnou krajinou Litomyšlska. V Sebranicích jsme se jednou zastavili i na koupališti, kde nám malé pivo před koncem etapy přišlo velmi vhod. V letošním prvním jarním dnu jsem opět přijížděl do vaší obce na výroční schůzi zdejších lidovců a z hlavní silnice z Litomyšle na Poličku mne již zdaleky vítal pohled na váš do kraje svítící kostel. Nedaleko od něj je kulturní dům, který spolu s přilehlým sportovištěm, a také novým sportovištěm na zmíněném koupališti, tvoří základnu pro váš volný čas. Významnou roli pro život obce hraje i středisko mládeže salesiánů.

Když si tak listuji vašimi internetovými stránkami obce, mimochodem velmi pěkně a přehledně vedenými, říkám si, že v Sebranicích mohou být lidé spokojeni. Typicky česká vesnice se základní občanskou vybaveností, s bohatou nabídkou kultury a dalšího společenského vyžití. Ještě opravit některé úseky příjezdových komunikací a opravdu si myslím, že můžete být v našem kraji vzorovou obcí.

Přeji všem občanům Sebranice, malým i velkým, mnoho osobních úspěchů a pevné zdraví a děkuji za váš případný hlas ve volbách.

Váš Roman Línek

KDU-ČSL
to lepší v nás

**NOVÉ TVÁŘE DO
SNĚMOVNY**

**Volte Romana Linka
do Poslanecké sněmovny**

Pardubický kraj - Poslední květnový víkend máte možnost jít volit do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Jedním z kandidátů je historicky první hejtman a současný vicehejtman Roman Línek (KDU-ČSL), který je znám svou pracovitostí a ochotou pomáhat lidem, obcím a městům v Pardubickém kraji.

Proto pokud zvažujete, koho volit v následujících volbách, jděte a podpořte Romana Linka. Člověka, kterému opravdu můžete věřit. Člověka, kterému zájmy našich lidí leží na srdci. Patriota našeho kraje.

Prosbá

VÝZVA VEŘEJNOSTI

Městské muzeum a galerie Polička a Centrum Bohuslava Martinů prosí všechny, kdo by byli ochotni darovat či zapůjčit staré předměty vážící se k **problematické školství z přelomu 19. a 20. století.**

Jmenovitě staré školní obrazy, mapy, učebnice, stará vysvědčení, kalamáře, břidlicové tabulky, staré školní penály, nejrůznější dobové učební pomůcky či jakékoli další trojrozměrné předměty, jež by pomohly obohatit expozici školní třídy chlapecké měšťanské školy v Centru Bohuslava Martinů v Poličce.

Děkujeme za spolupráci!
Městské muzeum a galerie Polička
Centrum Bohuslava Martinů
Tylova 114
572 01 Polička
www.cbmpolicka.cz
muzeum@muzeum.policka.org

OKRASNÁ ŠKOLKA STRAKOV

JSME TU PRO VÁS A VAŠI ZAHRADU!

Srdečně Vás zveme do Okrasné školky Strakov!

Nabízíme:

- jehličnaté, listnaté stromy a keře, popínavé rostliny, traviny, trvalky, růže, rhododendrony, azalky, substrát, rašelinu, mulčovací borku
- projekci, realizaci a údržbu zahradních úprav

AKCE!

**KOLEKCE KVĚTNATÝCH
KERŮ ZA ZVÝHODNĚNÉ CENY!**

Otevírací doba

PO-PÁ 7:00 - 17:00
SO 8:00 - 11:30

Kontakty

Okrasná školka Strakov
Strakov 22, 570 01 Litomyšl
tel: 461 639 001
email: ars-skolkastrakov@centrum.cz

ARS - kancelář
Smetanovo nám. 95, 570 01 Litomyšl
tel: 461 614 578
email: ars@ars-vavrin.cz

www.ars-vavrin.cz

Lékařská služba první pomoci

Služby LSPP pro děti v litomyšlské nemocnici od 1. 2. 2010

Služba je poskytována v dětské ambulanci (soboty, neděle a svátky) od 8. 00 do 13. 00 hod. Mimo tuto dobu (13.00 - 18.00 hod.) lékař přednostně ošetřuje pacienty na lůžkovém oddělení a potom pacienty na LSPP. Případně můžete navštívit LSPP ve Svitavách.

LSPP pro dospělé je zabezpečena v budově vrátnice litomyšlské nemocnice (soboty, neděle, svátky) od 8. 00 - 13. 00 hod.

Akutní stavy budou ošetřeny na příjmové chirurgické, interní a dětské ambulanci.

Telefonní kontakty: LSPP pro dospělé - 461 655 697, LSPP pro děti - 461 655 269

Nemocnice Litomyšl

SDH Horní Újezd pořádá
tradiční

podlubnický pivokošť

aneb
divadlo „U studánky“
v Horním Újezdě - Podlubníčku

sobota dne 12. června 2010

18⁰⁰ hod. - vystoupí se zábavným programem ochotnický spolek „JEN TAK“ z Chvaletic

20⁰⁰ hod. - pro všechny generace zahraje k tanci i poslechu skupina „Vepřo-knedlo-zelo“

neděle dne 13. června 2010

FESTIVAL MODERNÍ DUCHOVNÍ HUDBY

10⁰⁰ hod. - mše sv. (hudební doprovod - schola D. Újezd)

11¹⁵ hod. - hudební mládež - Mladočov

12¹⁵ hod. - Hluboké kořeny - Chrudim

13¹⁵ hod. - 5 M – Sebranice, Lubná

14⁰⁰ hod. - Učedníci - Chrudimsko (folk)

15¹⁵ hod. - Vocativ - Kutná Hora (folk-rock)

16³⁰ hod. - Michael - Lanškroun (white-rock)

18⁰⁰ hod. - Joanna Rybak a přátelé - Polsko (hlavní host festivalu)

Doprovodný program:

- nafukovací skluzavka a skákací hrad pro děti (zdarma)
možnost zhlédnutí vyřezávaného pohyblivého Mrázova betlému

- výstava obrazů Jana Čiháka – malíře Vysočiny

- ukázka a prodej výrobků osob s tělesným postižením -
Centrum sociálních služeb v domě sv. Josefa Chotovice

**Všichni jste srdečně zváni a na Vaši návštěvu se těší
účinkující i pořadatelé!**

Akce se uskuteční i za nepříznivého počasí (pro návštěvníky bude k dispozici částečné zastřešení areálu).

Občerstvení zajištěno.

Vstupné: sobota 50,- Kč, děti do 15 let zdarma

neděle 90,- Kč, děti do 15 let zdarma

Pozvánky na Lezník

SDH Lezník
zve všechny malé i velké na
DĚTSKÝ DEN,
který se koná

v neděli 6. června od 13. 30 hodin.

Čeká Vás odpoledne plné zábavy, soutěží a her!

Srdečně Vás zveme na

I. SETKÁNÍ RODÁKŮ A PŘÁTEL LEZNÍKA,
které se koná

v sobotu 19. června 2010

na hřišti pod hasičskou zbrojnicí.

Program: 1) Prezentace od 8 do 14 hodin v zasedací místnosti

2) Mše v kapliče v 11. 30 hodin

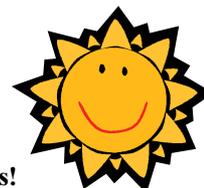
3) Oficiální program od 13. 30 hodin

Obecní úřad a zastupitelé Sebranic
srdečně zvou nejen širokou veřejnost,
ale hlavně rodiče a jejich děti
na

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ DĚTSKÉHO HRISTĚ SLUNÍČKO

v neděli 5. června 2010 ve 14 hodin.

Po slavnostním zahájení
provozu hřiště bude v jídelně Agrodružstva
Sebranice k vidění pro malé i velké zábavný
program.

Přijďte si pohrát! Těšíme se na Vás!

Litomyšl

SMETANŮV DŮM

* **Út 4. 5. od 19. 30 hod.**

Geraldine Aron: Můj báječný rozvod - abonentní divadelní představení. Uvádí Filmová a Divadelní agentura Praha. Účinkuje Eliška Balzerová.

* **Pá 21. 5. od 19. 30 hod.**

Bratři Ebenové se skupinou - koncert

Vstupné 240 a 270 Kč (předprodej vstupenek od 4. 5. v IC Litomyšl). Pořádá Majáles o. p. s.

* **Čt 27. 5. od 19. 30 hod.**

Malovaný svět – černodivadelní představení, účinkuje Černé divadlo T. Hoidekra Praha – zařazeno v předplatném.

LIDOVÝ DŮM

* **Ne 9. 5. od 14. 00 hod.**

Bekras hraje maminkám - taneční odpoledne s estrádním vystoupením dua Věra a Honza

* **Ne 30. 5. od 14. 00 - 18. 00 hod.**

Májové odpolední čaje pro dříve narozené

* **Čt 3. 6. od 19. 30 hod.**

Radůza: Miluju vás - koncert

Nejnovejší deska „Miluju vás“ je ze všech desek, které Radůza doposud vydala, tou nejintimnější zповědí. Osobní charakter desky ještě zdůrazňují rodinné fotografie, které nafotila sama písničkářka. Album obsahuje sedmáct nových písní, ve kterých se autorka opět ve větší míře než na předchozím albu „V salonu barokních dam“ představuje jako harmonikářka, i když nechybějí ani kapelové úpravy jejich písniček, a dokonce jedna cimbállovka. Vstupné 290 Kč (předprodej v IC Litomyšl a v síti Ticketportal).

REGIONÁLNÍ MUZEUM

* **od 1. 5. do 31. 8. 2010**

Výstava BARBIE A JEJÍ SVĚT

- fenomén panenky Barbie 1961 - 2009 ze sbírky Miluše Lublinerové. Kromě výstavy je k dispozici pro děti herní místnost.

Kino Lubná

9. 5. **AVATAR**

23. 5. **PROKLETÝ OSTROV**

6. 6. **PEVNÉ POUTO**

20. 6. **VLKODLAK**

Začátek v 19. 30 hod.

Sebranické noviny, noviny obce Sebranice u Litomyšle. Vychází 1x měsíčně. Vydává Obecní úřad Sebranice, 569 62, Sebranice u Litomyšle, tel. 461 745 133, obec.sebranice@lit.cz, www.sebranice.cz. Na vydání se podíleli Lenka Karalová, František Kalvoda, Hana Dvořáková, Radka Kučerová. Grafická úprava: Radka Kučerová. Podepsané příspěvky vyjadřují názory dopisovatelů a nemusí být vždy totožné s názory redakce. Povoleno Ministerstvem kultury ČR, reg. číslo MK ČR E 12052. Náklad 330 výtisků. Bezplatné. Neprošlo redakční jazykovou úpravou. **Uzávěrka příštího čísla 20. 5. 2010, vydání 5. 6. 2010.**